

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **L. U.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 29 lipca 2021 r.,
wniosku pełnomocnika pokrzywdzonego J. S.,
o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
na podstawie art. 89 ust. 4 i art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach
lekarskich w zw. z art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. i art. 626 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zasądzić od L. U. na rzecz pokrzywdzonego J. S. kwotę 1920
(tysiąc dziewięćset dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa adwokackiego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2021 r., wydanym w sprawie I KK 178/20, Sąd Najwyższy oddalił kasację wniesioną przez obrońcę obwinionego lekarza L. U. od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt NSL Rep. (...), zmieniającego orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego w K. z dnia 6 listopada 2019 r., sygn. akt OSL- (...) jako oczywiście bezzasadną i obciążył L. U. kosztami postępowania kasacyjnego.

W dniu 5 lipca 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek pełnomocnika pokrzywdzonego J. S. o wydanie postanowienia w przedmiocie zasądzenia od ukaranego lekarza L. U. na rzecz pokrzywdzonego J. S. zwrotu poniesionych

wydatków związanych z ustanowieniem profesjonalnego pełnomocnika – w kwocie 22.320,00 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z lektury akt Sądu Najwyższego wynika, że aktywność pełnomocnika pokrzywdzonego w ramach postępowania kasacyjnego przejawiała się w dwojaki sposób, tj. poprzez sporządzenie odpowiedzi na kasację obrońcy obwinionego (k. 16-19) oraz reprezentowanie pokrzywdzonego na rozprawie kasacyjnej (k. 37). Z tytułu ustanowienia tego pełnomocnika pokrzywdzony J. S. poniósł więc uzasadnione wydatki (art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.). Wobec obciążenia L. U. kosztami postępowania kasacyjnego to on – z mocy powołanych na wstępie przepisów – powinien zwrócić je pokrzywdzonemu. Wysokość tych wydatków została ustalona na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800). Zgodnie z treścią § 11 ust. 2 pkt 6 w zw. z ust. 7 przywołanego aktu prawnego wysokość minimalnej stawki za reprezentowanie pokrzywdzonego przed Sądem Najwyższym wynosi 1200 zł.

Z kolei za sporządzenie odpowiedzi na kasację, ze względu na brak określenia w rozporządzeniu stawki wynagrodzenia za tę czynność, Sąd Najwyższy, mając na uwadze treść § 20 wskazanego aktu prawnego, zgodnie z którym wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju, uznał, że zastosowanie znajduje tu przepis § 11 ust. 4 pkt 2 tego rozporządzenia, określający stawki minimalne przewidziane dla czynności m.in. sporządzenia opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2017 r., V KK 147/17, OSNKW 2018, z. 1, poz. 11; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2019 r., IV KK 372/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2021 r., IV KK 574/20).

Jednocześnie należy zaznaczyć, że Sąd Najwyższy, bacząc na nakład pracy pełnomocnika pokrzywdzonego w postępowaniu kasacyjnym, nie uznał za celowe przyznanie wynagrodzenia w maksymalnej kwocie, tj. sześciokrotności stawki

minimalnej (§ 15 ust. 3 rozporządzenia), tym bardziej że wydatki w tej wysokości nie zostały udokumentowane.

Sąd Najwyższy nie mógł też orzec w przedmiocie wydatków poniesionych przez pokrzywdzonego w postępowaniu przed innymi sądami, bowiem w postanowieniu z dnia 15 kwietnia 2021 r. rozstrzygał wyłącznie o kosztach postępowania kasacyjnego.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.